

Chương 41

Sarah ngồi trên hàng hiên bên nhà ven biển, nhìn biển cho tất cả mọi người. Cô mệt mỏi, không thể suy nghĩ thông suốt và quá kiệt sức. Mọi người cô không lo lắng và không ngạc nhiên Garrett.

Trong vài ngày qua, cô liên tục bị Adam Resnick tra hỏi, mặc dù thái độ của ông rất lịch thiệp. Ông ta thoải mái như lúc cô chưa chấp nhận. Cô chấp nhận, vì xin hình thức khách quan trong, thay vì là em gái của kẻ bắt CIA truy nã gắt gao nhất.

Thật ra, cô không khi nghe được sự thật về anh trai mình. Tuy biết Marcus có dính líu đến vài việc mờ ám, nhưng cô vẫn bối rối khi biết rõ những việc anh đã làm, những người anh ghét và những người anh yêu. Cuộc sống cùng, cô phải biết tại sao yêu cầu Resnick ngừng việc bắt anh trai mình.

Sarah không giúp được gì cho anh. Marcus chưa bao giờ nói cho cô nghe bất cứ thông tin gì. Anh đã hoàn toàn tách biệt công việc của mình khi cô và cô bạn thân không thể khám phá được sự thật về anh.

Cô đã cho Resnick số tài khoản ngân hàng mà Marcus lập cho mình. Vì biết chính xác anh đã làm thế nào có số tiền đó, nên cô không muốn dùng tiền của anh.

Kể từ khi cô đã tiêu hết một ngàn đô la trong tài khoản. Nếu Resnick không ngừng thu xếp tiền mà cô muốn, cô có lẽ không thể tìm thấy nó ở Bijoux.

Cô muốn biết điều này thu xếp lại cuộc sống và gì quyết định sự sống chết. Đây, cuộc sống cô đã thay đổi. Đúng, nó đã thay đổi kể từ khi cô gặp Allen Cross cùng bạn cô, những Garrett đã mang lại cho cô luồng sinh khí mới khi họ trên hòn đảo này. Và anh đã yêu cô theo cách mà Allen Cross không thể làm được.

Trong ba ngày qua, cô chỉ nghĩ đến hiên sau và nhìn mọi người mà không cách nào. Cô không biết phải làm gì tiếp theo những việc cô đã ra quyết định. Cô không thể dành thời gian tránh né anh.

Khi nghe tiếng lên và nhìn thấy Garrett đang đứng trên cát về phía mình, Sarah đứng lên không nên kinh ngạc những cô vẫn có cảm giác sợ hãi. Cô đã phải nhìn thấy những người không quay lại, chỉ vào trong nhà và khóa cửa lại.

Thay vào đó cô vẫn ngồi yên, bình tĩnh quan sát anh đang tiến lại gần.

Garrett mặc quần Jean và áo phông. Nhìn vẻ mặt cau có và hành động giẫm chân liên tục của anh, thì có vẻ như anh đã chui vào giày trong lúc anh đi thì trên sân này. Rõ ràng anh đang cố gắng gì sau những giờ gian khổ này.

Khi anh nhìn xuống, cô thấy anh đang cầm chiếc chìa khóa trong tay. Cô bước mình quay lại và nhìn ra mặt biển.

Anh do đó mà lúc rình rập xuồng béc tam cốp bên cạnh cô. Giọng nói của anh đã làm mọi thứ trở nên yên tĩnh. Anh vẫn đứng trong tay rình rập nó ra cho anh khi cô nhìn xuống.

Mặt anh nhìn lên trên khuôn mặt cô. Làm sao cô có thể cảm thấy trong khi lòng đang đau đớn như vậy?

“Lần này anh mang nó không?”, Garrett nói khi giở thanh chocolate caramen lên. “Không hề gì đâu anh nhá!”

Anh giở thanh kẹo trên đùi cô rồi quay sang nhìn mặt biển rồi nói.

“Anh yêu em, Sarah.”

Sarah hít vào một hơi và cảm thấy bản thân như đang vỡ ra từng mảnh. Nếu cô muốn tìm cô rồi thì cô sẽ tìm được cô. Nhưng cô cảm thấy như mình đang lạc lối. Khi cô bắt đầu bước đi, anh liền kéo cô tay cô, bước cô phớt lờ đi xuống.

“Làm gì?”, anh khàn khàn xin, “Hãy nghe anh nói”.

Sarah không nhìn anh mà vẫn duy trì vị trí của mình. Cô nhắm mắt lại không cho anh chạm tay vào cô. Cô đã khóc từ lâu rồi. Nhưng cô vẫn còn đau đớn. Cô sẽ không khóc thêm nữa đâu.

“Anh biết em cảm thấy thế nào và bạn bè của anh.”

“Anh không biết em cảm thấy thế nào đâu”, cô cay đắng nói.

“Anh biết. Khi Resnick bắt gặp em, anh có cảm giác thất vọng khi gặp.”

Cô liền nói tuyên bố của anh, chỉ chú ý nhìn mặt biển và quay trở lại qua lại này, ngay cả khi nó sẽ giết chết cô.

Garrett thở dài. “Hãy để anh nói tiếp. Anh yêu cầu anh nhả công việc này vì Resnick biết anh có thù với... Lattimer. Cách đây sáu năm, anh đã nhả nhiệm vụ giết anh trai em trong khi họ giao dịch với bạn gái của anh. Nhưng anh đã giúp CIA tóm nhả anh rồi thì anh đã cung cấp bằng chứng.”

“Nhưng khi bạn anh nhả anh, anh đã làm mất. Họ nghĩ rằng hai người của anh và bạn vào chân anh. Resnick biết anh cảm ghét họ, và vì thế khi anh nhả tin họ nghĩ rằng Cross và em bắt đầu, ông ta đã yêu cầu anh bám theo và bên cạnh em cho anh trai em xuống.”

“Anh đã lừa dối em”, cô đau đớn nói. “Và giờ anh yêu anh ta.”

Garrett thở dài rồi nói. “Anh biết em đau đớn, nhưng anh sẽ làm bất cứ điều gì để thay đổi tình hình vì anh đã yêu anh ta, nhưng anh không thể nghĩ khi anh nhả anh.”

ch t. Anh s không nói d i ch em tha th cho anh. H n là k x u xa b c nh t. Nh ng anh s luôn bi t n h n vì ã c u m ng em. N u c phép l a ch n gi a cái ch t c a h n và c a em, anh s buồn tay h n.”

T m nhìn c a cô nhòe i khi nh ng gi t l dâng y khóe m t.

“Có m t i u anh mu n em bi t là ngay t l n u nhìn th y em, anh ã có nhi u thay i. Anh c m th y gi a chúng ta có m t s i đây g n k t và quy t tâm ph i b o v em. Không hi u sao em ã tr thành c a anh ngay t kho nh kh c u tiên ó. Sau khi em tr n kh i o, anh c ng ã l n tránh và m c xác Resnick. Anh mu n xóa b m i nguy hi m và m b o em c an toàn.”

“Anh ã ph i lòng em, Sarah à. Nh ng anh v n có vi c ph i làm. Lattimer ph i ch u trách nhi m cho cái ch t c a nhi u ng i vô t i. Anh ã th s tóm c h n. Anh yêu em nh ng không th nào làm khác. Anh bi t h n là anh trai c a em và c hai luôn yêu th ng b o v nhau. Anh hi u i u ó, nh ng anh không th h n tr n thoát sau t t c nh ng t i l i h n ã gây ra.”

Sarah nh m m t ng n nh ng dòng l và ch ng l i n i au n khi nghe nh ng l i Garrett nói. Cô si t ch t hai tay khi ngôn t m nh m ó ch m th ng t i linh h n mình.

“Em bi t anh y không ph i m t ng i t t”, cô thì thào.

Garrett g nh nh ng ngón tay c a cô ra r i an tay mình vào. “Anh bi t em không còn tin anh, Sarah à. Sau nh ng vi c Cross ã làm, anh bi t ni m tin là th r t quan tr ng i v i em. Anh ch mu n em cho anh c h i khi n em có th tin anh. Anh yêu em. Anh mu n em bên c nh và s làm m i th có c em mãi mãi.”

Sarah ng ng u và nhìn th y n i au sâu- n-t n-tâm-h n ph n chi u trong ánh m t Garrett. Anh c ng ang c ch u ng và au n nh cô.

“Anh ang yêu c u i u gì, Garrett? Anh nhìn th y i u gì chúng ta? Em ph i nói v i anh i u này. Em là m t k hay gây r c r i. Em th t nghi p, ch có ch a t i m t ngàn ô la trong tài kho n. Em v n gi ch t và vùi sâu vào nh ng ám nh. Em ch t n t i t ngày này qua ngày khác thôi.”

ôi m t anh tr nên d u dàng khi nhìn cô. “Nh ng gì anh th y là m t ng i ph n m nh m kiên c ng, h g c anh ch b ng m t ánh m t. Anh th y m t ng i ch u nhi u t n th ng n m c không dám tin t ng ai ó l n n a. Anh th y m t ng i có trái tim giàu tình yêu th ng, luôn ngh t t cho m i ng i, b t ch p ã nhìn th y i u t i t nh t. Còn anh th y i u gì chúng ta sao? Anh th y em bên anh, làm cho anh h nh phúc cho n cu i i. Anh th y chúng ta ang s ng, cùng m m c i và có nh ng a con. Chúng ta s ng m hoàng hôn và cùng nhau già i.”

Gi ng anh khàn i và run r y v i r t nhi u c m xúc. “Em yêu, anh ch ng quan tâm vi c em không có m t xu dính túi hay ang th t nghi p. Chúng ta s

cùng làm mọi việc. Em sẽ không còn cô đơn, vì anh vẫn bên em trên mọi bước đường. Đó chính là tình yêu.”

Sarah liếc xuống nhìn ngón tay của họ đan vào nhau, ngắm nhìn ngón tay anh đang vuốt ve mu bàn tay mình.

“Em sẽ, Garrett à. Em cảm thấy... thật cô đơn. Ý em là, trước đây em cũng cô đơn nhưng đã có Marcus, và biết anh ấy sẽ có mặt với em lúc nào. Nhưng rồi, em đã phải tìm mọi cách để mình không có ai bên cạnh. Em không biết mình muốn gì. Em chỉ thấy tê liệt và kinh hãi.”

Garrett kéo cô vào lòng và ôm thật chặt.

“Anh cần gì”, anh thì thầm. “Sự thật là em sẽ không tha thứ cho anh và anh sẽ phải quay về với mình, sau khi anh đã hứa với mình sẽ mang em theo cùng. Em biết không, bà không thể chấp nhận việc em thêm nữa. Anh chỉ cần bà đứng lên kế hoạch cho đám cưới của chúng ta thôi.”

Sarah mỉm cười dịu dàng.

Anh nắm tay cô và nâng lên cô có thể nhìn vào mắt cô. “Anh yêu em, Sarah. Anh nghĩ mình đã phải lòng em kể từ khi nhìn vào đôi mắt này, và thấy vẻ đẹp quý giá không phải là hình thức. Anh biết mình đã làm em tổn thương. Anh chỉ có thể hứa không làm điều gì nữa. Nhưng anh phải thành thật nói với em điều này: Anh không hối hận vì điều gì đã xảy ra, bởi đó là anh. Anh có ý thức công lý rất mạnh mẽ.”

“Thật ra anh là ai, Garrett? Rõ ràng anh không làm việc cho anh trai của em. Anh làm việc cho CIA sao? Em còn gì để hỏi anh nữa không?”

Garrett đặt tay vuốt nhẹ má cô. “Bản anh thật sự làm việc cho chính phủ và bộ phận bí mật. Tất cả các bản anh vẫn hành theo các quy tắc, làm những công việc như tìm kiếm con tin và kiểm soát. Vì câu hỏi “em còn gì để hỏi anh hay không”, anh sẽ trả lời là: Em sẽ còn hỏi anh dài dài. Nhưng nếu em chỉ muốn anh nhìn nhận mình và em có thể tìm thấy mình. Công việc là điều quan trọng với anh, Sarah à. Đó là một phần của con người anh. Nhưng em mới là điều quan trọng nhất.”

Anh nắm tay cô và cô cảm thấy lòng mình bao quanh trái tim mình bởi sự ấm áp.

“Em và những đứa con của chúng ta sẽ mãi là ưu tiên hàng đầu. Có mối liên hệ nào liên quan đến công việc của anh hay không? Chắc chắn rồi, và anh biết thật khó để em có thể tìm ra điều gì. Nhưng sau đó thì em sẽ nhìn nhận điều đó có một chút gì đó. Đó là trọng tâm của em. Mãi mãi như thế.”

Sarah cúi đầu và áp trán mình vào cổ anh. “Anh nói nghe có vẻ quá... đáng.”

Garrett kéo cô lại gần và ôm chặt cô gần như nghẹt thở. “Anh yêu em. Và anh nghĩ em cũng thế. Còn gì có thể khiến anh nghĩ như vậy? Chúng ta sẽ cùng nhau đi tìm mọi điều.”

Sarah ngẩng đầu lên và hít một hơi thật sâu khi nhìn mình trong ôi mọt xanh mảnh li t kia. “Em yêu anh, Garrett. Thật chí c khi ghét anh vì ã nói dối, em vẫn yêu anh và mu n bên anh. Em ch c m th y mình b áp o và m t ki m soát, c nh không th tìm l i cu c s ng c a chính mình v y.”

Khi anh ch m vào má cô, cô b s c vì nhìn th y m t anh long lanh nh ng gi t l , và gi ng nói nh v òa.

“Ngay bây gi , hãy nói là em s th ”, Garrett c t l i. “Hãy v nhà v i anh và cùng nhau vun p tình yêu c a chúng ta. Em có th quy t nh nh ng gì mình mu n. N u em mu n nói v i ai ó v v c ng b c, chúng ta s tìm m t nhà t v n tâm lý th t gi i. N u em mu n tr l i làm vi c theo chuyên ngành hi n t i, em có th làm i u ó. Ho c em có th h c thêm tr thành cô giáo. ó có m t tr ng i h c ch t l ng n m cách nhà ch ba m i phút lái xe. Quan tr ng là, em có quy n l a ch n, Sarah à. T t c nh ng gì anh yêu c u là em hãy chúng ta cùng nhau gi i quy t nh ng chuy n ó.”

Sarah vòng tay quanh c Garrett và ôm l y anh. Không ành lòng khi hai c th ch a áp sát nhau, cô bò vào lòng anh, vùi vào ng c anh cho n khi h dán ch t l y nhau nh hai con ru i tr ng m t¹.

“V n còn Stanley”, cô th dài.

Garrett c ng th ng và kh y ng i ra. Anh nâng c m cô lên cho n khi ánh m t h giao nhau. “Stanley s không còn là v n v i em n a.”

Sarah cau mày tr c v qu quy t trong gi ng nói c a anh. R i cô nheo m t nghi ng . “Anh ã làm gì?”

“Hãy anh nói i u này. Anh, Rio, và em trai c a anh - Donovan s ch m sóc tên ngu xu n ti ti n ó. Có l h n ã ngã c u thang n hai l n. Hay ít ra câu chuy n s di n bi n nh th .”

Sarah không th nào nh n c i. Cô kinh hoàng vì c m giác th a mẫn khi m ng t ng ra chuy n ó, nh ng l i vô cùng mong m i có th c ch ng ki n toàn b s vi c. R i cô ôm anh th t ch t l n n a.

“Em yêu anh, Garrett. Em mu n chúng ta bên nhau. Anh không làm em c m th y... s hã. Anh giúp em tin r ng m i vi c u s c gi i quy t.”

“Ch c ch n r i, c ng à. Anh mu n a em v nhà. Em s r t thích gia ình anh và h c ng s yêu quý em. Anh c ng có m y vi c c n gi i quy t. Ví nh bây gi , anh ang s ng cùng em trai và v ch ng anh trai anh. Nhà khá ông ng i”, Garrett bu n r u nói. “Sam, anh trai anh ã ti n hành xây m t khu liên h p cho c gia ình. K ho ch ó th t s r t n t ng. B n anh s có m i th c n thi t: M t ng b ng riêng, m t ch u tr c th ng, nh ng công c t p luy n, m t bãi t p b n và quan tr ng nh t, t t c m i ng i u s có nhà riêng c a mình. Nh ng anh ph i nói i u này, anh hoàn toàn mù t t v i vi c trang trí nhà.”

Sarah mỉm cười và cảm thấy lòng nhè nhàng hơn. “Em nên cẩn thận báo trước với anh là em có gu thẩm mỹ cá nhân. Em sẽ không trang trí phòng khách của mình theo kiểu trang trí quân đội đâu. Ôi, còn Patches nữa.” Cô lơ lửng nhìn anh. “Con mèo đã quay về với em. Chúng ta có thể mang nó theo được chứ?”

Garrett mỉm cười. “Ừ, cảm ơn và Patches. Vì em, anh có thể chịu đựng con mèo đó.”

“Anh không phải đến nhà mình mang phong cách cá nhân tính chứ?”, cô cười toe toét hỏi.

Garrett gật đầu đồng ý. “Anh cho rằng mình có thể chịu được.”

“Anh cần phải làm quen với nó vì chúng ta sẽ sớm có thêm con gái nữa.”

Cô nghĩ thật khi nhìn thấy mặt anh ánh lên niềm vui sướng. “Anh đã không nghe chuyện anh và có một cô cháu gái chưa? Con bé xinh lắm, đáng yêu như một bông hoa. Nhưng sẽ không xinh bằng con gái của chúng ta đâu.”

Sarah ôm chặt anh lên nữa, cô không thể kìm nén niềm phấn khích. “Suốt cuộc tuần dài, em rất sợ hãi khi nghĩ đến tương lai của mình. Nhưng anh đã lấp đầy tâm trí em bằng những điều tuyệt vời.”

Anh lùa tay vào tóc cô và lật nhẹ ngón tay trên từng sợi tóc. Anh long trọng hứa với em: Mọi thứ là của hai ta còn sống, anh sẽ dành mọi ngày tháng cho em những điều tuyệt vời. Em sẽ không bao giờ phải hoài nghi về mình về yêu thương những người khác.”

Cô mỉm cười ríu rít xúc động lau hai gò má mình. “Em yêu anh.”

“Anh cũng yêu em. Bây giờ chúng ta có thể về nhà được chưa?”

Cô hôn anh, hôn má áp ngực ngọt ngào. Cô ôm mình quyên luyến môi anh, hòa vào mùi hương anh và yêu thương tột cùng vào anh. “Em không thể nào chỉ thêm nữa.”

Garrett kéo cô áp sát vào lòng mình. Hứng khởi trên ngực bực tam giác, cho nên khi bước đi lung linh trong sắc hồng vàng và mặt trời nhợt nhạt quây quần khuyếch sáng nơi chân trời. Đây là điều tuyệt vời trong sự thật như một cuộc sống. Nhưng sau này, hãy thử xuyên thủng liếc nhìn Bijoux. Mặc dù họ có thể ngắm nhìn hoàng hôn vô số lần, nhưng không có lần nào tuyệt vời như lần này - nhìn thấy cho tất cả.

Ghi chú:

1. Tên tiếng Anh: Lovebug. Loài ruồi này có tên khoa học là *Plecia nearctica*, còn thông thường là ruồi trưởng thành, hay bọ hai màu. Con đực và con cái về giao phối và bay có khi cùng tuôn.

H T